

[H. F. Ulrichsen.]

stærke Drikke. Det er naturligvis for en stor Del Smaa virksomheder, som leverer Øl til de Arbejdere og andre beskæftigede, der tager deres Mad med hen i Virksomheden. Nu maa det ganske vist i Parentes bemærkes, at Betydningen af denne Kategori af Virksomheder vel nok er noget reduceret paa Grund af Marketenderiernes om sig gribende Betydning. Derimod er det i de store Virksomheder, Virksomheder med over en halv Million Kroners Omsætning, kun 40 pCt. af Omsætningen, som skyldes Salg af stærke Drikke.

Tallene for de forskellige Virksomheder kunde tyde noget paa, at ogsaa inden for dette Fag gør Koncentrationen sig mere og mere gældende. Det er mere og mere de store Virksomheder, som gaar af med Sejren, fordi de kan byde Publikum væsentlig mere end de smaa Virksomheder.

Et af de Problemer, der har overordentlig stor Betydning, naar man diskuterer Beværterloven, er Spørgsmaalet om Antallet af Beværtninger. Antallet af Beværtninger var, som det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen kortelig berørte, lidt højere i København i 1935 end i 1925, nemlig 1 347 mod 1 316. Denne Stigning er dog saa lille, at den overhovedet ikke spiller nogen Rolle, det er en rent tilfældig Stigning. For Købstædernes Vedkommende, hvor der i sin Tid var overordentlig mange Smaa virksomheder, er Antallet gaaet ned fra 1 853 til 1 639, altsaa et meget betydeligt Fald, ogsaa procentvis. For Landdistrikternes Vedkommende er der en Stigning fra 1 048 til 1 209, en Stigning, der er naturlig og kan forklares ved de mange bymæssige Bebyggelser, som er opstaaet i Landdistrikterne, og i det hele taget ved den fuldstændige Ændring af Forholdene i Landdistrikterne, de forbedrede Kommunikationsforhold, det øgede Rejsesamkvem o. s. v.

Alt i alt er det saaledes, at der i 1925 var 12,3 Beværtninger pr. 10 000 Indbyggere, i 1935 kun 11,3, med andre Ord et væsentligt Fald, naar man tager Hensyn til den Befolkningsstigning, som har fundet Sted i Mellemtiden. Det er for Købstædernes Vedkommende, den store Nedgang i Beværtningsantallet har fundet Sted, og det skyldes uden Tvivl, at der i Aarene efter Næringslovens Gennemførelse blev oprettet alt for mange smaa Beværtninger i en Række Købstæder. I 1840 var der i Købstæderne 1 Beværtning pr. 238 Indbyggere, i 1870 var man kommet op paa 1 Beværtning pr. 122 Indbyggere. Det er et ganske utrolig højt Tal. Man forstaa-

slet ikke, hvorledes alle disse Virksomheder kunde eksistere, og det er i hvert Fald sandsynligt, at en stor Del af dem kun har levet i Kraft af et meget betydeligt Drikeri. I 1935 var Tallet 1 Beværtning pr. 526 Indbyggere.

Under Hensyn ikke mindst til det store Antal Beværtninger i de smaa Købstæder kom man allerede i 1912 ind paa at sætte Beværterbevillingernes Antal i Forhold til Indbyggerantallet. I 1912 bestemte man, at Maksimum for Antallet af Bevillinger skulde være 1 pr. 350 Indbyggere. I 1924 gik man op til 1 pr. 450 Indbyggere, og i det Lovforslag, som nu ligger paa Rigsdagens Bord, har man ment — efter mit Skøn med fuldstændig Ret — at kunne sætte Tallet til 550. Der er sikkert oven i Købet en ikke helt lille Del af Befolkningen, der mener, at man maaske kunde sætte Tallet endnu højere, f. Eks. til 600 eller 650. Imidlertid er der jo i en Række mindre Købstæder væsentlig flere Beværterbevillinger i dette Øjeblik, og man har derfor ogsaa i Lovforslaget maatte gøre en Undtagelse for de mindre Købstæders Vedkommende, saaledes at man der opretholder Tallet 450.

Hvad angaar Lovforslaget, vil jeg gerne for det første sige, at det synes mig, at dets Titel: „Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke“ er, skal vi sige, noget umoderne. Det var i sin Tid naturligt at kalde en Restauratør for Beværter og en Hotelejer for Gæstgiver, men nu til Dags lyder disse Ord noget forældet, og Spørgsmaalet er, om man ikke kunde finde mere moderne Betegnelser end disse forholdsvis gammel-dags Udtryk, som faktisk kun eksisterer i Lovsproget, og som en Del af de paagældende Fags Udøvere og Personale sikkert ikke er særlig glade ved.

I Lovforslagets indledende Bestemmelse opretholder man, som naturligt er, Sønningen mellem Beværtninger og Gæstgiverier. Det er jo saaledes — det fremgaar ogsaa af det statistiske Materiale, jeg før nævnte —, at der i Øjeblikket er 3 300 Beværterbevillinger, 1 800 Virksomheder, der baade har Beværter- og Gæstgiverborgerskab og 260, der kun har Gæstgiverborgerskab. De Virksomheder, der kun har Gæstgiverborgerskab, ligger væsentligt ude i Landdistrikterne. Det er for en stor Del Badehoteller, der er Indehavere af saadanne Gæstgiverborgerskaber. Her er der for Resten en lille morsom Ting. Man vil se, at for Hovedstadens Vedkommende er Antallet af Virksomheder alene med Gæst-